

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 435/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА – ПР - Агенција за вештачење из области актуарства „АА“, Београд, против тужене Републике Србије – Државно веће тужилаца – Прво основно јавно тужилаштво у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради дуга, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду се, решењем П 16994/2019 од 08.11.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и након правноснажности списе предмета доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је дописом П 1227/2020 од 05.10.2020. године, доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности указујући да у предметном спору тужилац, који обавља делатност вештачења, није привредни субјекат у смислу Закона о судским вештацима, нити се његова делатност може сматрати привредном делатношћу, у смислу Закона о уређењу судова, те да је зато у конкретном случају за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду, сходно одредби члана 22. Закона о уређењу судова.

Решавајући настали сукоб надлежност, на основу члана 30. став 2 Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14 и 18/20, у даљем тексту ЗПП) Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 2. наведеног закона прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 1. тог закона, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних приврених друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) без обзира на правну природу спора; у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према Закону о судским вештацима („Службени гласник РС“, бр.44/2010) послови вештачења у смислу овог закона представљају стручне активности чијим се обављањем уз коришћење научних, техничких и других достигнућа пружили суду или другом органу који води поступак потребна стручна знања која се користе приликом утврђивања оцено или разјашњења правно релевантних чињеница (члан 2. став 2.); вештачења обављају физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене овим законом, државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе (члан 3.); вештака именује и разрешава министар надлежан за послове правосуђа. Министар одлучује о упису и брисању правних лица у регистар правних лица за обављање послова вештачењем (члан 4.); вештак има право на накнаду трошкова и право на накнаду за рад (члан 5.); физичко лице може обављати и вештачење само ако је уписан у регистар вештака (члан 8.).

По Закону о привредним друштвима, привредно друштво је правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити (члан 2.).

Из цитираних законских одредаба произилази да вештак није привредни субјект нити обавља привредну делатност (првенствени циљ обављања вештачења није стицање добити већ је то пружање суду или другом органу који води поступак, потребних стручних знања за утврђивање оцено и разјашњења правно релевантних чињеница).

У конкретном случају, предмет спора је исплата накнаде за обављено вештачење које је тужилац као судски вештак из области актуарства обавио пред Првим ОЈТ у Београду, те је основ спора наканда штете због неправилног и незаконитог рада органа тужене, у смислу чана 172. ЗОО .

Из наведених разлога, за суђење у овом спору стварно је надлежан суд опште надлежности, у смислу члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, у овом случају Први основни суд у Београду, на чијем се подручју налази седиште тужене.

На основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**